

Ajtó a lányok közé

Nelli nem emlékezett pontosan
napja jött Mikel haza. Öt, tiz?
jesen mindegy. Most, hogy kivet-
a szabadságát még jobban megbé-
t. az időérzéke. Járkált a lakás-
feküdt a lesötétített szobában.
k hosszát, vagy pillanatokig? Nem
ta. Nem volt elkeseredett. Nem
dolgozott. Mikel elment. El fog-
válni. Nincs itt min gondolkodni.
A leeresztett redőny mögött hü-
van. Odakint forróság. Július
vagy augusztus? A bőre barna,
sz testén csupán három fehér csik.
ördőruha nyoma és a jegygyűrű.
a kezét. A középső ujja kicsit
jlik a gyűrűs felé. Érdekes,
a két kezén. A kis fehér csik
agit a jobbkezén.

Agyából kihullott Mikel arca.
a csak keményített fehér inget
ott maga előtt, - mikor is lehe-
? Azon a napon ő is fehér bluz-
volt. Mikel íthagyta a lakás-
esot - nem akar visszajönni töb-
Kinyitotta a szekrényt, - Mi-
ruhái. Nem, úgysem lehet kibir-
gy. Hangoosan beszélt, de nem
otta senki. "Hülyeség", mondta
len gondolat nélkül. Aztán, csak
tetszett a szó, még egyszer ki-
ta: Hülyeség!

Rakodni kezdett a lakásban.
képtartóban az érettségi képe.
lennek érezte, hogy itt disze-
saját maga előtt matrózbluzban,
kesre fintorított mosolyával.
ök, mondta lenézően, és megfor-

évvel ezelőtt! Abba is hagyta a ra-
kodást. Minek.

Az uszoda gondolata már tegnap
is megvillant benne, de akkor nem
vette komolyan. Az ötlet makacsul
visszatért, és hirtelen derűsen
jókedvű lett minden. Persze vissza...
a lányok közé, meg a fiúk közé. El-
felejteni két év házasságot, letágnadni
Mikelt, Folytatni őt, hogy érettsé-
gizett. Vissza a lányok és fiúk közé
a régi társaságba. Szerencsére azok
azt sem tudják, hogy egyáltalán férj-
hez ment. Mikel nem szerette ezt a
társaságot. Igaz, fiatalok is voltak
hozzá. Így inkább a Rómaira jártak
evezni.

Kapkodni kezdett, öltözni, fésül-
ködni. Hivalkodóan villogott ujján a
jegygyűrű helye. Másik gyűrűt kellene
ráhúzni - gondolta - de nem volt.
Nem hordott ékszert. Rengetegen voltak
a buszon. Emberszag. Mindenhonnan tes-
tek nyomakodtak hozzá, egy nő kontya
az orrát csiklandozta, aztán egy férfi
átizzadt ingébe lökték. Nem bánta.
Szinte örömét lelte a fullasztó meleg-
ben. Bárhogy pihegett is mindenki,
mégis csupa szín és ragyogás volt
minden, és Nelli csak ezt látta. Eszébe
jutott valami. Ha elválnak, semmi eset-
re sem fogja Mikel névét viselni. Sőt
már most sem. Ez volt az utolsó gondo-
lata Mikelről, aztán mintha nevével
együtt mindent levetett volna, ami
Mikelhez fűzte, fellélegzett. Gátot
Nelli, gondolta, és elmosolyodott.
Megrázta magát, mikor leszállt a busz-
ról. Pillantásokat érzett magán, és ez

esett. Kicsit gyerekes - eset-
ül lépkedett, de nem állt rosszul
i.

- Most kinyitok egy ajtót, és
vagyok, ahol két évvel ezelőtt,
apozóról lerohan Szabó Gyurka és
ívölt: Szia Nelli! Én hüvösen mo-
yok, hisz majd egy évvel idősebb
yok nála: No, mi van fiam, képzeld,
is élek. Gyurka biztosan jó barna
, a haját fehérre szívtá a nap és
ellen az a pár szál szőr! Jön Buda
pe a lastexében, csodálkozóra fes-
t szemöldökével, azt mondja szer-
z, és a végén úgy felviszi a han-
, mintha ez kérdés lenne. -

Jegyváltás. Enyhe lámpaláz az
előtt. Hiszen most hazudni fog,
osan, ravaszul, elfelejtett arco-
és hangokat kutat emlékezetében.
ép. Gyors pillantás a zöldeskék
ence felé. Egyenlőre nem tudja
különböztetni az embereket. Az
özökhöz jobbra kell menni. Igen,
ta lebontották a két medence köz-
kabinsort. Ez a változás feltűnik
linek, érdekesnek találja. Az öreg
lnos nő mosolyog rá, úgy látszik,
ismeri: De régen nem tetszett ná-
k lenni. Ja, külföldön voltam,
lja Nelli. Jól esik a hazugság,
, már azt hittem, férjhez ment!
ogy, nevet Nelli, és hozzáteszi:
en ments! " Igaza van aranyom!
haj, ráér még! Hanem, a nevére már..
li, mondja jókedvűen. Gátos Nelli,
étli, bár ez teljesen fölösleges.
sze, a Nelli! - mosolyog mégegy-
e az öregasszony, és elcsoszog a
saival.

Nelli megnézi a pénztárcáját.
tizese van, a büfében majd föl

kell váltani, hogy borraivalót ad-
hasson neki. Vetkőzik. A melegtől
tapadás a keze, bőre, alig bírja
fölhuzni a fürdőruhát. Tudja, hogy
szélesvállú, karcsú, ez jóleső érzés.

Kint a napfénytől elvakul egy
pillanatra. A szokásos nyüzsgés.
Mennyien vannak! Javarészt tizenöt
és huszonöt között, meg egészen öre-
gek. " Én az öregeknek külön stran-
dot építenék, ahol kedvükre bámul-
hatják egymást", gondolja. A napozó
felé indul. Három emelet magasan van.
Nekiiramodik a vizes kókuszszőnyegnek
és rohan, kettessel szeli a lépcsőt,
aztán a második emeletnél kifulladás.
Innen már csak sétál. Főnt szétnéz.
Mint egy élő takaró, úgy borítják a
testek a forró kőlapokat. Barna,
olajtól csillogó bőr, színes fürdő-
ruhák, senki nem csinál semmit, még-
is csupa élet minden. Szeretne minél
előbb belevegyülni ebbe a sajátás
zsibongó-zsongó zenébe. Eszébe jut
egy kép: Életöröm - a festőre nem
emlékszik. Tétován elindul. Lehetet-
len, hogy senki ne legyen itt a
régiek közül. Csak egyenlőre nehéz
elgazodni. Sehol egy talpalatnyi
hely. Napozóágy még annyira sem.
És sehol egy ismerős hang, amely
odakiáltaná neki, hogy szia Nelli!
A belső napozóra megy, nagynehezen
leteríti a fürdőköpenyét. Felteszi
a napszemüvegét, aztán leveszi. Nem
okos dolog napszemüvegben napozni.
Meglátszik a helye, gondolja, és
zavartan az ujjára néz. Világít a
fehér csik. Ha a nap felé tartja,
nemsokára elhalványul.

Furcsa így alulról nézni a vi-
lágot. Lábak és megint csak lábak.

elyik majdnem a szájába lép. Egy
onyka, csupalibabőr kislány a
kába rázza a vizet. Nelli meg-
kódik. Szeretne ráütni a gyerek-
Jó nagyot, hogy fájjon. Mikel
zeszidná ezért. Nem értené. Igaz,
e érti. Kicsit ideges. Letörli
lokáról a verítéket, aztán arra
dol, hány óra lehet. Pedig nem
tos, hány óra van. Le kellene men-
uszni egyet. Hirtelen újra meg-
enik előtte Mikel fehér inge, pon-
an tudja, hogy azon a napon ő is
ér bluzban volt. Az autóbuzson el-
ározta, hogy nem gondol többet Mi-
re. Nagyon meleg van. Erzi, hogy
adságpatakokcskák folynak végig raj-
Mikel tíz évvel idősebb volt nála.
értették meg egymást. Gyűlöli a
r inget -

legyőzi Mikelt. A lányokra
dol, akik majd elfeledtetnek vele
dent. Legalább harmincöt fok van.
karádió. Nelli érzi, nem bírja to-
b. Lemegyek a vízbe, határozza el,
főll. Kicsit nehéz kievickélni
ól a tömegből. Végigmegy a napozón.
más mellett van a három kőteras.
li fürkészően bámul minden szembe-
ő arcába. Tekintetét viszonozzák,
eklődően, idegenül. A lányokat ke-
em, gondolja erősen. A fiukat, a
aszokat. Már nincs benne a tulára-
boldogság, csak keres valamit itt
apfénytől szikrázó strandon, és tudja
kell találnia. Nézi a "fiatalokat".
izenhat-tizenhét éveseket, akik elő-
r jönnek ide nagylányként, már nem
yög rajtuk esetlenül a csuromvizes
dőrüha, és nem kaszálnak kétségbe-
tten kékrefagyott karjaikkal. A
yokat keresem, mondja mégegyszer,

és régi, elmosódott hangulatok
villannak meg előtte.

A medence szélénél ráköszön,
valaki: Szevasz Nelli. Megfordul.
A felkunkorodó hangsulyról rögtön
megismeri. Mari! - kiált kicsit túl
hangosan. Hát te vagy? Időbe telik
mig lehiggad. Ez a Miss Lastex nem
az a lány, aki reagálna az érzelem-
kitörésekre.

- Én vagyok öregem. Hanem te,
rég nem voltál kinn, mi van veled.
Nelli belekezd: Fűredon voltam ta-
valy egész nyáron. Mari arcát nézi,
elhiszi-e, de az alig figyel oda:
Én meg dolgozom fiam. Kirúgtak egy-
két vizsgán, az öreg földühödött,
és berakott egy irodába. Adminiszt-
rálok kilencért. Na mindegy. Úszni
mész? Én is rohanok, mert agyon-
csap a szerelmem. Szia.

Nelli utánanéz. Aztán inkább
csak magának mormogja: Szevasz.
Lassan lemegy a lépcsőn. Ronda
zöld a víz. De milyen koszos lehet.
Lábujjával kicsit megkavarja. Hideg.
Elmegy a kedve a fürdéstől. Közvet-
lenül mellette egy férfitest csapa-
dik a vízbe. Nelli megrázkódik a
ráfröcskölődő cseppektől. El akar
menni innen gyorsan, Miss Lastex
után rohanni, beszélni vele. Még
tétovázik. Hová menne. Mari után?
Ugyan!

A lépcsők a víz alatt is
folytatódnak, Nelli lemegy az utol-
sóg. Elrúgja magát, úszik egy
hosszat. A kétségbeejtő hideg en-
ged a mozgástól. Majdnem kellenes.
Fordulás, vissza. Kár, hogy olyan
rövid a medence. Mégegyszer hossz. Ki-
csit meggyorsítja a tempót. Régeb-

ól úszott, - csak bele kell
. Mikel mellett a sportot is
agyta, pedig ezt igazán nem
tt volna. Mikel sose ellenez-
rzi, hogy belejön a mozgásba.
sze-vissza evickélők kikerü-
Gyorsan, szabályosan úszik,
em számolja a köröket, csak
an aztán korlát, megint víz,
t, víz, korlát, víz. Kimászik.
, kellemes fáradtság, minden
húzza vissza a vízbe, idegen
cső, a kőlapok, a folyosó. Le-
az úszósapkát, mindegy, a ha-
y is csuromvíz.

....?

néz. Csak félig-meddig ismeri
t, de majdnem a nyakába ugrik.
illanatig a nevén tűnődik, az-
iadalmasan fölkiált:

! De rég láttalak! Nahát!

barna, izmos, unottarcú.

val tényleg te vagy, Nelli?

k mondták, hogy láttak lejön-

e nem akartam elhinni. -

yen fiúk?

a srácok. Cseléék, Lui, Mar-

yi.

vannak? En nem láttam őket.

láttak. Azt mondják, ott fe-

tél a belső napozón.

Beléhasított valami. Látták.

öttek oda.

ányok? - kérdezi még remény-

ve.

u, Alice, meg az a magas szó-

nem tudom, hogy hívják.

a?

dom, hogy nem tudom. Régen jöt

?

csak most - aztán eszébe jut,

már látták fenn - kicsit na-
m, de nagyon meleg volt.

- Itt az elsőn, a korlát mellett.

- Ja!

- Hideg a víz?

- Eléggé. Kik vannak még itt?

- Nem tudom, ismered-e őket. A két
Ballát láttam az előbb, meg a
Vándor Pistát.

- Nem ismerem. Szabó Gyurka?

- Kopasz.

- Behívták?

- Be a szerencsétlent. Meg a Sebő-
köt is.

- Persze. Gondolhattam volna. A fi-
úk - kezdi, de abbahagyja. Nem
kérdzheti meg, hogy a fiúk miért
nem hívták oda. - A katonaság a
fiúk sorsa - fejezi be mégis, és
érzi, hogy ügyetlenül.

Ingerült hang kiabál Miska u-
tán. Mindketten odanéznek. A lány
közelebb jön, sovány, szemüveges.

- Ismeritek egymást? - kérdezi Mis-
ka unottan.

A lány lagymatagon nyújt kezét. Fi-
atalabb Nellinél legalább két-három
évvél.

- Dzsudi - mondja fanyarul. A vékony
csonttalan kéz egy darabig üresen
lóg a levegőben.

Nelli nézi. Jobbkezének gyűrűsuj-
ját szorítja a keskeny fehérség.

- Mikel Istvánné.

A fiú és a lány egyszerre kiáltanak
föl. A lány a szorítástól, a fiú a
meglepetéstől.

Tehát mit számít már mindez?

Az öltözőhöz jobbra kell menni.

Igen, mióta lebontották a két me-

dence közti kabinsort. Azóta jobbra.